ECLI:LV:AT:2018:0723.A420272516.2.L

Lieta Nr. A420272516
SKA-667/2018
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Augstākā tiesa
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2018.gada 23.jūlijā

[1] Pieteicējs /pers. A/ iesniedzis kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2017.gada 22.jūnija spriedumu, ar kuru noraidīts pieteicēja pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 8.jūlija lēmuma Nr. 31.2-22.9/4714 atcelšanu. Pieteicējs nepiekrīt, ka viņa deklarētajām precēm – cigaretēm – nav piemērojams atbrīvojums no ievedmuitas nodokļa.

[2] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 338.[1]panta otrās daļas 2.punktam tiesnešu kolēģija var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību, ja, izvērtējot kasācijas sūdzībā minētos argumentus, nerodas šaubas par pārsūdzētā sprieduma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav nozīmes judikatūras veidošanā.

[3] Kasācijas sūdzības pamatā ir iebilde pret to, ka apgabaltiesa atzina par nepierādītu apstākli, ka ārpus Eiropas Savienības teritorijas tika izvestas tieši tās cigaretes, kuras pieteicējs vēlāk ievedis atpakaļ. Pieteicēja ieskatā, konstatējot, ka ne Eiropas Parlamenta un Padomes 2013.gada 9.oktobra regulas Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības muitas kodeksu (turpmāk – regula Nr. 952/2013) 203.pantā, ne nacionālajos tiesību aktos nav noteikts, kādi ir nepieciešamie pierādījumi apstāklim, ka ir izpildīti nosacījumi atbrīvojumam no ievedmuitas nodokļa, apgabaltiesai spriedumā bija jānorāda, kādiem pierādījumiem pastāvot, šis apstāklis tiktu atzīts par pierādītu.

Tiesnešu kolēģija tam nevar piekrist. Atbilstoši regulas Nr. 952/2013 203.panta pirmajai un sestajai daļai personai, kura lūdz atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa, ir jāpierāda, ka nosacījumi atbrīvojuma saņemšanai ir izpildīti. Tas, ka nav regulēta pierādīšanas kārtība un pierādījumu veids, nozīmē, ka pierādīt ir iespējams ar jebkuriem likumā noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem. Administratīvā apgabaltiesa ir pārbaudījusi visus lietā pieejamos un iespējamos pierādījumus. Tiesas sniegtais pamatojums, kāpēc, tās ieskatā, lietā nav pierādīts, ka pieteicējs Eiropas Savienības teritorijā ieveda tās pašas preces, ko izveda, ir pilnībā pietiekams. Apgabaltiesa pareizi norāda, ka tiesai nav pienākuma par katru cenu meklēt un pieprasīt pierādījumus, lai stiprinātu kādas puses pozīciju.

[4] Ņemot vērā minēto, tiesnešu kolēģijai nerodas šaubas par Administratīvās apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu. Tāpat šai lietai nav nozīmes judikatūras veidošanā.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.[1]panta otrās daļas 2.punktu, tiesnešu kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /pers. A/ kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2017.gada 22.jūnija spriedumu.
Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese R.Vīduša

Tiesnese V.Krūmiņa

Tiesnese L.Slica